“Daar wordt alles beter”

Ervaringstheater

Op de foto zie je de voorkant van het Fata Morgana, het prachtige beeld van Arabië met danseressen, muziek, een sultan, een vuurspuwer, kamelen, noem maar op. Het lijkt klein, maar in en achter de tent was een route gemaakt. Ook was er een grote band, die de hele tijd lang de muziek van de Fata Morgana in de Efteling speelde. Met een gids werd je eerst langs de voorkant geleid, je werd verleid door de danseressen, je boog voor de sultan en vervolgens werd je (met een waterpistooltje) door de kameel bespuugd. Hierna werd je de tent in begeleid, waar een marktstraat was gebouwd. Het begon mooi, met kruiden en dranken die werden verkocht, maar al gauw kwamen er opdringerige verkopers die zalfjes op je smeerden en aan je verkochten, kinderen die je zakken rolden (eentje had mijn telefoon al te pakken) en aan het einde van de straat werden kinderen verkocht.

Zodra je uit de marktstraat kwam werd je geblinddoekt met een bebloede doek en werd je aan de arm genomen. Dit was een hele ervaring. Er werd in je oor gefluisterd: “Daar wordt alles beter…” en “Hoor je de vogels fluiten?”. Je werd naar buiten begeleid waar er modder op je werd gesmeerd, met water werd gegooid en je armen werden vastgepakt en weer losgelaten. Terwijl je daar liep, zag je niks, maar ondertussen hoorde je schreeuwende mensen, ratelende kettingen, slaan met stokken. De blinddoek werd daarna weer afgenomen en je moest een smalle plank over lopen naar de andere kant, waar je bij het checkpoint terecht kwam. Mannen en vrouwen werden gescheiden, je kreeg een stempel op je voorhoofd en vervolgens mocht je het poortje door, terwijl je zag dat je buurvrouw in een kooi werd gestopt.

Na het checkpoint stond er een auto met lijken, ook langs de kant van de weg lag hier en daar een lijk. Een kruiproute was het volgende. Op je knieën door de modder, onder plastic, pallets en tonnen door. Je zag geen steek, hier en daar werd een hand of een voet vast gepakt en weer losgelaten, bladeren en slierten in gezicht en iemand die boven je met een hamer op de tunnel staat te slaan.

Wanneer je eindelijk de tunnel uitkomt, ben je aangekomen bij de smokkelaars, die je ruw op een karretje zetten en je terugbrengen naar de tribune, bij de beginscene. Hier wordt je opgevangen door hulpverleners die je koekjes en een deken geven, en zeggen dat alles goed gaat komen. Je wordt doorgestuurd naar een loket waar je een inburgeringsvraag krijgt ("Sinterklaas en …..?" of "Waar moet de kliko staan?"). Een grote wirwar van loketten en vakken waar je in moet staan. Wanneer je eindelijk dan je plek gevonden hebt, zijn er mensen van de rechtse beweging die protesteren tegen alle indringers. "Ik heb hard gevochten voor deze plek" en "ze nemen alle banen in". Maar ook de linkse beweging is vertegenwoordigd, mensen die naar je toe komen en vragen hoe het met je gaat, en met je praten over je ervaringen.

Het was de meest indrukwekkende presentatie die ik heb gezien in de zes jaar dat ik nu naar buitenkunst ga. Het was geweldig. In totaal hebben meer dan 200 mensen meegewerkt aan het project, wat in één dag is opgezet.